

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 14 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Katarzyna Krzymkowska

Protokolant:sekr. sąd. Ewelina Kołodziejczak – Marczak

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2015 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa z siedzibą w K.

przeciwko (...) S.A. w likwidacji z siedzibą w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w likwidacji z siedzibą w P. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 46.317,35 zł (czterdzieści sześć tysięcy trzysta siedemnaście złotych trzydzieści pięć groszy) oraz odsetki ustawowe:

- a) od kwoty 21.885,68 zł od dnia 19 maja 2015 roku do dnia zapłaty,
- b) od kwoty 24.431,67 zł od dnia 19 maja 2015 roku do dnia zapłaty,
- c) od kwoty 12.479,56 zł od dnia 21 marca 2015 roku do dnia 19 czerwca 2015 roku,
- d) od kwoty 9.406,12 zł od dnia 23 kwietnia 2015 roku do dnia 19 czerwca 2015 roku,
- e) od kwoty 52.064,43 zł od dnia 19 maja 2015 roku do dnia 19 czerwca 2015 roku,

I. kosztami postępowania obciąża pozwanego i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.782 zł,

II. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSO Katarzyna Krzymkowska

UZASADNIENIE

Pozwem z 9 czerwca 2015 roku powód - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanego (...) spółki akcyjnej w (...) w P. kwoty 120.267,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że 4 stycznia 2014 roku, działając wówczas pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarł z pozwanym działającym w poprzedniej formie prawnej, jako (...) spółka akcyjna” spółka komandytowo-akcyjna, umowę najmu lokalu w Galerii Handlowej (...) w K., na mocy której powód miał oddać poprzednikowi prawnemu pozwanego w najem lokal i otrzymywać od niego jako najemcy czynsz najmu w wysokości 44 zł netto za metr kwadratowy najmowanej powierzchni. W trakcie współpracy między stronami doszło do przekształcenia pozwanej spółki w spółkę akcyjną o nazwie (...), następnie spółka postawiona została w stan likwidacji i zmieniła firmę tak, że aktualnie działa pod nazwą (...) spółka akcyjna w (...) w P.. Na podstawie wskazanej umowy powód wynajmował poprzednikowi prawnemu pozwanego lokal w galerii handlowej, w związku z czym obciążał

pozwanego fakturami VAT z 14-dniowym terminem płatności liczonym od dnia doręczenia faktury z tytułu czynszu najmu oraz należności z tytułu użycia mediów. Powód obciążył poprzednika prawnego pozwanego między innymi fakturami z tytułu czynszu najmu oraz fakturami z tytułu kosztów zużycia mediów na łączną kwotę 120.267,46 zł, co stanowi przedmiot niniejszego postępowania. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie uiszczył na rzecz powoda wskazanych należności.

24 czerwca 2015 roku Sąd nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym zobowiązał pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni na rzecz powoda kwoty dochodzonej pozwem wraz z odsetkami i kosztami postępowania, albo wniesienia sprzeciwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu.

Domagał się odrzucenia pozwu z uwagi na brak podjęcia przez powoda kroków zmierzających do polubownego zakończenia sporu pomimo postanowień umowy najmu. W uzasadnieniu reprezentujący pozwanego likwidatorzy przyznali fakt istnienia stosunku zobowiązaniowego między stronami, a jednocześnie wskazali, że powód nie podjął próby ugodowego zakończenia sporu, ograniczając się tylko do skierowania do pozwanego wezwania do zapłaty, podczas gdy w umowie będącej podstawą stosunku zobowiązaniowego stron wyrażony został obowiązek wyczerpania drogi polubownej przed wniesieniem powództwa do sądu.

W piśmie datowanym na 3 sierpnia 2015 roku powód cofnął powództwo co do kwoty 73 950,11 zł i wniósł o umorzenie postępowania w tym zakresie z uwagi na fakt uiszczenia przez pozwanego wyżej wskazanej kwoty. Powód sprecyzował przy tym dalsze żądanie pozwu, domagając się zasądzenia kwoty 46 317,35 zł z ustawowymi odsetkami od dat i kwot wskazanych w treści pisma oraz o zasądzenie ustawowych odsetek od wskazanych kwot za wskazane okresy, a także o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Postanowieniem z 3 września 2015 roku Sąd umorzył postępowanie w sprawie co do kwoty 73 950,11 zł w zakresie należności głównej i oddalił zawarty w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosek pozwanego o odrzucenie pozwu.

Na rozprawie w dniu 14.12.2015 roku powód wniósł o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności wskazując, że pozwany de facto uznał swe zobowiązanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie m.in. wynajmu i zarządzania nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi. W czasie zawierania umowy z pozwanym działał pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

bezsporne, nadto dowód: odpis z KRS powoda (k. 9-11v), umowa najmu z 4 stycznia 2014 roku (k. 15-31).

Pozwany – (...) spółka akcyjna w (...) w P. – jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie m.in. handlu hurtowego i detalicznego z wyłączeniem handlu pojazdami samochodowymi. W czasie zawierania umowy z powodem działał pod firmą (...) spółka akcyjna” spółka komandytowo-akcyjna w P..

bezsporne, nadto dowód: odpis z KRS pozwanej (k. 12-14), umowa najmu z 4 stycznia 2014 roku (k. 15-31).

4 stycznia 2014 roku doszło do zawarcia między powodem działającym wówczas pod firmą (...) a poprzednikiem prawnym pozwanego – (...) S.A.” spółką komandytowo-akcyjną umowy najmu lokalu użytkowego zlokalizowanego w obiekcie handlowym o roboczej nazwie Galeria (...). Zgodnie z umową powód zobowiązał się do oddania poprzednikowi prawnemu pozwanego jako najemcy lokalu wraz ze wszystkimi przynależnościami i częściami składowymi w celu używania go przez poprzednika prawnego pozwanego do prowadzenia sklepu, w którym odbywać się miała sprzedaż artykułów spożywczych (w tym napojów alkoholowych), chemii gospodarczej i artykułów przemysłowych. W umowie ustalono, że czynsz najmu będzie wynosił 44 zł netto za metr kwadratowy wynajmowanej powierzchni lokalu. Płatności z tytułu czynszu najmu miały się odbywać na podstawie wystawionych przez powoda

faktur VAT w terminie 14 dni od ich doręczenia pozwanemu. Nadto ustalono, że najemca jest uprawniony do zawarcia umów z właściwymi przedsiębiorstwami na dostawę usług i mediów związanych z używaniem i utrzymaniem najmowanego lokalu, jednakże do momentu zawarcia owych umów powód jako wynajmujący miał obciążać poprzednika prawnego pozwanego jako najemcę kosztami związanymi ze zużyciem ciepłej i zimnej wody, energii elektrycznej i ciepłej oraz odprowadzaniem ścieków i wywozem nieczystości z oddanej w najem powierzchni. Płatność z tego tytułu następować miała w terminie 14 dni od dnia doręczenia poprzednikowi prawnemu pozwanego prawidłowo wystawionej faktury VAT wraz ze wskazaniem i udokumentowaniem faktycznego zużycia, odprowadzenia, czy wywozu i zapłaty należności z tego tytułu przez powoda. Umowa stron przewidywała także przekazanie powodowi przez poprzednika prawnego pozwanego gwarancji ubezpieczeniowej na kwotę 150 000 zł tytułem zabezpieczenia ewentualnych roszczeń powoda jako wynajmującego o zapłatę czynszu najmu i pozostałych opłat objętych treścią umowy.

Powód wydał poprzednikowi prawnemu lokal. Galerię, w której znajdował się najęty lokal nazwano ostatecznie Galerią Handlową (...).

dowód: umowa najmu z 4 stycznia 2014 roku (k. 15 - 31).

W toku realizacji zawartej umowy powód obciążył poprzednika prawnego pozwanego między innymi fakturą VAT nr (...) na kwotę 12 479,56 zł z tytułu opłat za wodę, ogrzewanie i energię elektryczną. Faktura ta została pozwanemu doręczona 6 marca 2015 roku, termin jej zapłaty upływał 20 marca 2015 roku.

Nadto powód obciążył pozwanego fakturą VAT nr (...) na kwotę 13 531,17 zł z tytułu opłat za wodę, ogrzewanie i energię elektryczną. Faktura ta została pozwanemu doręczona 8 kwietnia 2015 roku, termin jej zapłaty upływał 22 kwietnia 2015 roku. Faktura ta została 29 kwietnia 2015 roku skorygowana fakturą VAT korektą nr 2/04/2015/KOR o kwotę 4 125,05 zł tak, że do zapłaty pozostała kwota 9 406,12 zł.

Nadto powód obciążył pozwanego fakturą VAT nr (...) na kwotę 73 950,11 zł z tytułu czynszu najmu za okres od 1 do 31 maja 2015 roku oraz fakturą VAT nr (...) na kwotę 25 067,76 zł z tytułu opłat za wodę, ogrzewanie i energię elektryczną. Obie te faktury zostały pozwanemu doręczone 4 maja 2015 roku, termin ich zapłaty upływał 18 maja 2015 roku. Faktura VAT nr (...) została 2 maja 2015 roku skorygowana fakturą VAT korektą nr 1/05/2015/KOR o kwotę 636,09 zł tak, że do zapłaty pozostała kwota 24 431,67 zł.

Wszystkie faktury zostały doręczone poprzednikowi prawnemu pozwanego na adres jego siedziby, to jest ul. (...) w P..

dowód: faktur a VAT nr 1 4/03/2015 wraz z potwierdzeniem jej doręczenia (k. 32-33), faktur a VAT nr 1 4/0 4 /2015 wraz z potwierdzeniem jej doręczenia (k. 34-35), faktura VAT korekta nr 2/04/2015/KOR (k. 36), faktur a VAT nr 4/05/ 2015 wraz z potwierdzeniem jej doręczenia (k. 37, 39), faktura VAT nr (...) wraz z potwierdzeniem jej doręczenia (k. 38-39), faktura VAT korekta nr 1/05// (...) (k. 40).

Na mocy uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia pozwanej spółki z 21 kwietnia 2015 roku w sprawie rozwiązania spółki toczy się wobec pozwanej spółki postępowanie likwidacyjne. Na tym samym zgromadzeniu została podjęta uchwała o zmianie firmy spółki na (...) spółka akcyjna w (...). Wcześniej spółka działała pod firmą (...) spółka akcyjna i to po przekształceniu w spółkę akcyjną spółki (...) S.A.” spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w P..

bezsporne, nadto d owód: odpis z KRS pozwanego (k. 12-14).

Pismem z dnia 25.05.2015 roku, wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty świadczenia dochodzonego niniejszym pozwem, jednak przed wytoczeniem powództwa pozwany tych należności nie uregulował.

Bezsporne, a nadto odpis pisma powoda z dowodem nadania (k. 41-43)

19 czerwca 2015 roku pozwany uiszczył na rzecz powoda kwotę 73 950,11 zł tytułem zapłaty za fakturę (...). Z uwagi jednak na fakt, iż 27 maja 2015 roku taką samą kwotę powód otrzymał od zakładu ubezpieczeń w ramach gwarancji

ubezpieczeniowej, wpłata dokonana przez pozwanego została przez powoda zaliczona na poczet całości należności z faktury nr (...), całości należności z faktury nr (...) skorygowanej fakturą-korektą nr 2/04/2015/KOR oraz w zakresie kwoty 52 064,43 zł na poczet części należności z faktury nr (...). Pozwany został zawiadomiony o powyższym sposobie rozliczenia wpłaconej kwoty. Do zapłaty przez pozwanego w zakresie żądania będącego podstawą niniejszego postępowania pozostała kwota 46 317,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 19 maja 2015 roku do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe od kwot: 12 479,56 zł od 21 marca 2015 roku do 19 czerwca 2015 roku, 9 406,12 zł od 23 kwietnia 2015 roku do 19 czerwca 2015 roku, 52 064,43 zł od 19 maja 2015 roku do 19 czerwca 2015 roku. W związku z dokonaną przez pozwanego zapłatą części należności powód cofnął powództwo co do kwoty 73 950,11 zł i wniósł o umorzenie postępowania w tym zakresie.

dowód: wyciąg z rachunku bankowego powoda uwzględniający wpłatę kwoty 73 950,11 zł dokonaną przez pozwanego 19 czerwca 2015 roku (k. 70), wyciąg z rachunku bankowego powoda uwzględniający wpłatę kwoty 73 950,11 zł dokonaną przez zakład ubezpieczeń 27 maja 2015 roku (k. 69), wezwanie do zapłaty z 1 lipca 2015 roku (k. 71-72), ograniczenie powództwa z 3 sierpnia 2015 roku (k. 67-68), postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z 3 września 2015 roku w sprawie o sygn. akt IX GC 786/15 (k. 76-77).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dokumentów dołączonych do akta sprawy przez powoda. Dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane, natomiast dokumenty prywatne tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach (zgodnie z art. 245 k.p.c.). Przedstawiona Sądowi dokumentacja w postaci: umowy najmu, kopii faktur, potwierdzeń odbioru korespondencji nie budziła wątpliwości Sądu. Została zaprezentowana w odpisach poświadczonych za zgodność z oryginałem w trybie art. 129 § 2 k.p.c. przez pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym. Jej wartość dowodowa jak i wiarygodność nie były kwestionowane przez stronę pozwaną, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Pozwany we wniesionym sprzeciwie zawarł jedynie wniosek o odrzucenie pozwu. Nie zakwestionował wiarygodności ani wartości dowodowej przedłożonych przez powoda dokumentów, nie zaprzeczył także żadnemu z faktów podniesionych przez powoda. Nie uczynił tego także w piśmie procesowym skierowanym do Sądu już po uprawomocnieniu się postanowienia Sądu wydanego w przedmiocie odmowy odrzucenia pozwu i to mimo tego, że w piśmie tym zawarł wniosek o oddalenie powództwa w całości. Tym samym sąd uznał, że okoliczności stanu faktycznego sprawy, a w tym wysokość roszczenia, zostały przez powoda przyznane w rozumieniu art. 230 kpc.

Sąd zważył, co następuje:

Umowa zawarta 4 stycznia 2014 roku między powodem a poprzednikiem prawnym pozwanego posiada wszystkie cechy umowy najmu lokalu. Zgodnie z treścią art. 680 k.c. w związku z art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu lokalu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony wskazany w umowie lokal, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Powód jako wynajmujący wnosił o zasądzenie od pozwanego jako następcy prawnego najemcy czynszu za wskazany w pozwie okres oraz świadczeń dodatkowych związanych z eksploatacją lokalu. Aby skutecznie domagać się zasądzenia od pozwanego kwoty dochodzonej pozwem, zobowiązany był więc, zgodnie z art. 6 k.c., do wykazania w toku postępowania okoliczności zawarcia umowy z najemcą oraz wypełnienia wobec najemcy swych obowiązków umownych, w szczególności w postaci wydania lokalu. Obowiązek ten spoczywałby na powodzie jedynie wówczas gdyby okoliczności te zostały konstruktywnie zaprzeczone przez stronę przeciwną zgodnie z art. 229 k.p.c.

Pozwany w niniejszej sprawie nie zakwestionował okoliczności powołanych przez powoda w pozwie, a w szczególności przyznał, że między powodem a poprzednikiem prawnym pozwanego doszło do zawarcia umowy najmu, nie zaprzeczył faktowi wydania lokalu przez powoda. Pozwany nie kwestionował także zasadności obciążenia najemcy poszczególnymi fakturami z tytułu czynszu najmu i z tytułu opłat dodatkowych naliczonych z tytułu eksploatacji najętego lokalu oraz wynikającemu z umowy obowiązkowi ich zapłaty. Pozwany nie kwestionował również faktu, iż najemca pozostawał w opóźnieniu z uiszczeniem względem powoda świadczeń pieniężnych z tytułu czynszu najmu oraz opłat eksploatacyjnych wynikających z korzystania z lokalu w zakresie dochodzonym pozwem. Powód

przedłożył przy tym odpowiednie dokumenty, mocą których w istocie udowodnił zarówno fakt zawarcia umowy z poprzednikiem prawnym pozwanego, jak i wypełnienie swoich obowiązków umownych, w szczególności wydania lokalu oraz wysokość roszczenia. Jak wynika bowiem z treści umowy przedstawionej przez powoda powód zobowiązał się do oddania poprzednikowi prawnemu pozwanego w najem określonego lokalu w zdefiniowanej przez strony umowy galerii handlowej, zaś pozwany zobowiązał się do dokonywania na rzecz powoda płatności ustalonego w umowie czynszu najmu oraz do momentu zawarcia odrębnych umów z dostawcami mediów, należności z tytułu zużycia wody, energii, wywozu odpadów i innych wskazanych w umowie mediów. Wystawione przez powoda faktury VAT dowodzą z kolei, iż doszło do wydania lokalu i że był on przez poprzednika prawnego pozwanego eksploatowany. Tym samym w powyższych okolicznościach sąd uznał za przyznane wszystkie powyższe fakty przez pozwanego zgodnie z art. 230 kpc.

Pozwany we wniesionym sprzeciwie nie kwestionował powołanej przez powoda okoliczności braku zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Ograniczył się tylko do żądania odrzucenia pozwu i to w powołaniu na niewyczerpanie przez powoda na etapie przedprocesowym ugodowych metod zakończenia sporu między stronami. Podniósł, że powód ograniczył się li tylko do skierowania do pozwanego wezwania do zapłaty. Jednocześnie nie zakwestionował braku w umowie stron zapisu na sąd polubowny, który to zarzut podniósł powód, twierdząc wyraźnie, iż nie zawierał takiego zapisu ani z pozwanym, ani z jego poprzednikiem prawnym. Pozwany nie podnosił także, a co za tym idzie nie udowadniał, aby do zawarcia takiego zapisu doszło w innym dokumencie niż umowa najmu. Sąd w braku okoliczności i dowodów uzasadniających wnioski pozwanego, w odniesieniu do treści art. 199 k.p.c. nie dostrzegł podstaw do odrzucenia pozwu., w związku z czym przystąpił do merytorycznej oceny sprawy.

W postanowieniu z dnia 3.09.2015 roku Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 73 950,11 zł, w którym to zakresie powód cofnął powództwo. W myśl art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. W myśl zaś § 4 cytowanego przepisu Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. W niniejszej sprawie powód częściowo cofnął pozew, zrzekając się roszczenia przed wydaniem wyroku, a Sąd cofnięcia owego nie uznał za niedopuszczalne, dlatego też po wydaniu postanowienia z 3 września 2015 roku przedmiotem sporu była kwota 46 317,35 zł oraz wskazane przez powoda kwoty odsetek ustawowych.

Postanowienie z dnia 3.09.2015 roku uprawomocniło się z dniem 18.09.2015 roku.

Obowiązek pozwanego dotyczący zapłaty dochodzonej należności w zakresie należności czynszowych oraz opłat dodatkowych wynikał z treści powołanego art. 680 k.c. w związku z art. 659 § 1 k.c. Nie ulega wątpliwości, że pozwany nie uczynił zadość temu obowiązkowi. Pozwany w toku postępowania faktycznie przyznał tą okoliczność, podnosząc tylko, że powód nie wykorzystał ugodowych możliwości zakończenia sporu między stronami. Należało wobec tego przyjąć, że na pozwanym, którego legitymacja w procesie nie była kwestionowana, ciąży nadal obowiązek zapłaty kwoty dochodzonej pozwem stanowiącej dotąd nieuregulowany czynsz wraz z opłatami za zużyte w najmowanym lokalu media. Zgodnie z treścią art. 669 § 1 k.c. najemca obowiązany jest uiszczać czynsz w terminie umówionym. Termin ów strony ustaliły w umowie w ten sposób, że pozwany był zobowiązany do zapłaty czynszu oraz należności z tytułu zużycia mediów w terminie 14 dni od doręczenia mu wystawionych przez powoda faktur VAT. Pozwany nie kwestionował zasadności wystawienia żadnej z faktur ani terminów ich doręczenia przez powoda, a zatem po upływie 14 dni od doręczenia faktur pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia pieniężnego względem powoda. Z uwagi na powyższe żądanie powoda w zakresie odsetek należało uznać za zasadne na podstawie art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z powołaną regulacją, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis stanowił zatem podstawę prawną zasądzenia odsetek ustawowych w wymiarze wskazanym w treści wyroku, jako że pozwany bez wątpienia pozostawał w opóźnieniu z płatnościami wobec powoda.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie I wyroku na podstawie art. 659 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami od dat wskazanych w wyroku.

O kosztach postępowania Sąd na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych orzekł w punkcie II wyroku. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda całość kosztów procesu, albowiem powód wygrał sprawę w całości w zakresie, w jakim powództwo nie zostało przez niego cofnięte. Na koszty postępowania powoda składały się: połowa opłaty sądowej od pozwu należna od kwoty 73 950,11 zł, co do której powód cofnął powództwo w wysokości 1 849 zł, opłata sądowa od pozwu należna od kwoty 46 317,35 zł, tj. od zmodyfikowanej w wyniku ograniczenia powództwa wartości przedmiotu sporu w wysokości 2 316 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz kwota 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, której wysokość Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity - Dz.U. 2013, poz. 490).

W punkcie III wyroku Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1-3 k.p.c., Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli: zasądza alimenty - co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące; zasądza roszczenie uznane przez pozwanego; wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny. W niniejszej sprawie pozwany już w sprzeczności uznał roszczenie powoda, nie zaprzeczając mu także na dalszym etapie postępowania, dlatego też Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

SSO Katarzyna Krzymkowska